

[Rahbæk Møller]

ment i B&W, og det er det mindst interessante i sagen. Dertil kommer, at det er overdrevet at forlange en hvidbog om dette forhold. Der er jo tale om oplysninger, som industriministeriet allerede råder over.

Vi har derfor formuleret et ændringsforslag, der udvider beslutningsforslaget til at omfatte alle relevante sider af sagen. Jeg vil kraftigt opfordre tinget til at stemme for dette ændringsforslag og derefter for selve beslutningsforslaget.

Wilhelm (VS):

VS agter at stemme for SFs ændringsforslag. Vi er enige i, at dette ikke kun drejer sig om de offentlige engagementer i B&W. Da vi første gang tog denne sag op, i sommeren 1975, drejede det sig i hvert fald ikke så meget om de offentlige engagementer som om det spil, der gik forud med hensyn til selve B&W-aktierne og betalingsstandsning hos GIMCO, og der er i det hele taget foregået så mange ting, der ikke specielt har med de offentlige engagementer i sagen at gøre, at vi finder, at det kommissorium, der ligger efter SFs forslag, er bedre end det, der ligger i selve forslaget. Det er klart, at ministeren i højere grad med SFs formulering kan henvise til, at et lovgrundlag er nødvendigt, men det siger han jo det vil være alligevel, så det gør ingen forskel. Det er vel i øvrigt det normale, når man kommer med et beslutningsforslag, at det er en opfordring til regeringen om at foretage sig noget på grundlag af en lov, så det er der ikke noget specielt i.

Især med henblik på opklaringen af det, som mest har haft vores interesse – ikke så meget de uregelmæssigheder, som er overtrædelser af den ene eller den anden lovgivning, valutaloggivning, straffelovgivning, eller hvad det nu er, men i virkeligheden nok så meget de legale eller i hvert fald sådan-lige-på-kanten-af-loven-manipulationer, der er foregået – kunne det være nok så konstruktivt at få undersøgt, hvordan systemet virker, og eventuelt – hvis nogen tror, det kan lade sig gøre – at få strammet op på det.

Det har vi sagt under udvalgsbehandlingen, og det har vi sagt ved flere tidligere lejligheder, og hr. Rahbæk Møller har aldeles ret i, at vi især har talt om at få kortlagt de legale manipulationer i forbindelse med

B&W, og også ud fra det synspunkt finder vi, at SFs formulering af forslaget er bedre.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 16 stemte for, 113 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Alfred Hansen (DR):

Det, der i stor udstrækning har præget medierne, både TV, radio og ikke mindst dagbladene, de sidste par års tid, har været B & W-koncernens forhold.

Man har været vidne til en ganske langsom, men særdeles sikker amputation af de forskellige virksomheder inden for B & W-koncernen.

Man har fra det offentliges side på forskellig vis engageret sig i B & W. Man har for skatteyderkroner givet tilskud til B & W. Man har kørt som en sneplov foran et sådant initiativ hensynet til beskæftigelsen på B & W, at denne store, navnkundige virksomhed for alt i verden skulle leve, og den skulle endda have så store chancer, at det skulle være en statsopgave at holde liv i B & W.

På trods af disse mange initiativer fra det offentliges side og på trods af denne konstante indsprøjtning af statslige midler ser det ud til, at B & W klarer sig dårligere og dårligere i konkurrencen.

Hvis man den 4. juni 1980, nemlig i dag, tager bagsiden af Børsen, dette højt estimerede blad med speciel indsigt i og viden om erhvervslivet og derfor også meget skrivende om erhvervsstof, ser man som overskrift, at B & Ws bundresultat fra 1979 er langt værre end formodet. Jeg citerer et afsnit af artiklen:

»Der bliver nemlig, efter hvad Børsen erfarer, tale om årets erhvervsgyser, idet koncernregnskabet fra B & W, som for mindre